

opusdei.org

Advent (došašće): Priprema za dolazak Gospodina

"Advent (Došašće) nas poziva da se zaustavimo i budemo u tišini, da prihvatimo Božju prisutnost". Novi članak o liturgijskoj godini.

5.12.2018.

"Podaj svojim vjernima, molimo, svemogući Bože, odlučnost da idemo u susret Kristu pravednim djelima pri njegovu dolasku, tako da okupljeni njemu s desna, budemo

dostojni ući u nebesko kraljevstvo". Ove riječi iz Zbirke za prvu nedjelju Adventa (Došašća) stavljaju naglasak na posebnost razdoblja s kojim počinje liturgijska godina. Odražavajući stav mudrih djevica u Evandeoskoj usporedbi, koje su razumno uzele dovoljno ulja sa sobom kako bi dočekale dolazak Zaručnika, Crkva poziva svoju djecu da budu na oprezu, da ostanu budni kako bi mogli primiti Krista koji prolazi, Krista tko dolazi.

Vrijeme prisutnosti

Želja za hodom Njemu u susret, za pripremu Gospodinovog dolaska[2], potiče nas na razmatranje grčkog pojma *parousia*, latinski *adventus*, odakle dolazi riječ "Advent". U stvari, *adventus* se može prevesti kao prisustvo, dolazak i put. Ova riječ nije izmišljena od strane ranih Kršćana; u antici, obično se koristila za označavanje prvog službenog

posjeta nekog važnog - kralja, cara ili nekog od njegovih službenika - koji dolaze preuzeti pokrajinu. Također se može koristiti za dolazak bogova koji dolaze iz tmine kako bi pokazali snagu ili da budu slavljani od njihovih štovatelja. Kršćani su usvojili ovaj pojam kako bi izrazili svoju povezanost s Kristom: Isus je kralj koji je ušao u ovu siromašnu "provinciju", naš svijet, da posjeti sve muškarce i žene. On je kralj čiji je poziv na sudjelovanje u proslavi Adventa (Došašća) upućen svima koji vjeruju u njega, svima koji su sigurni u njegovu prisutnost među nama.

Pri upotrebi pojma *adventus*, Kršćani su podrazumjevali da je Bog ovdje: naš Gospodin se nije povukao iz svijeta, nije nas napustio. Iako ga ne možemo vidjeti ili dodirnuti, kao što to možemo sa osjetilno-opipljivim stvarima, on je zaista ovdje i dolazi nas posjetiti na mnogo načina: u čitanju Svetog pisma; u

sakramentima, osobito u Svetoj
Pričesti; u liturgijskoj godini; u
životima svetaca; u mnogim
dogadanjima, koliko god uobičajenim
unutar naših svakodnevnim
životima; u ljepoti stvaranja... Bog
nas voli; On zna naše ime; sve o
nama ga interesira i uvijek je
prisutan pored nas. Sigurnost
njegove nazočnosti na koju nas
liturgija Adventa (Došašća) diskretno,
ali neprekidno upućuje kroz ove
tjedne, pred naše oči donosi novu
sliku svijeta. "Tu sigurnost koju nam
vjera daje, omogućuje nam gledati
sve u novom svjetlu. I sve, iako ostaje
identično, postaje drugačije, jer je to
izraz Božje ljubavi." [3]

Zahvalna sjećanja

Advent (Došašće) nas poziva da se
zaustavimo i budemo u tišini, da
upijamo Božju prisutnost. Ovo su
dani kad možemo ponovno
razmišljati o riječima sv. Josemaríje:

"Moramo biti uvjereni da je Bog uvijek blizu nas. Živimo kao da je daleko, na nebesima visoko iznad nas, i zaboravljamo da je konstantno pored nas. On je ovdje kao otac pun ljubavi. Voli svakoga od nas više nego što sve majke na svijetu vole svoju djecu; pomaže nam, nadahnjuje nas, blagoslovom i oprostom." [4]

Ako uronimo u ovu stvarnost, ako o ovome razmišljamo često tijekom Adventa, osjećat ćemo se ohrabreni da u molitvi s Njim pouzdano pričamo kao i tijekom dana; pred Njega ćemo staviti sve patnje koje nas čine tužnima, nestrpljivost i pitanja koja se rađaju u našim srcima. Ovo je pravo vrijeme za osnaženje našeg uvjerenja da nas On uvijek sluša. "Tebi uzdižem dušu, O Bože moj. U tebe vjerujem; nemoj da se postidim." [5]

Također ćemo shvatiti da neočekivani događaji unutar dana,

predstavljaju vrlo osobne Božje dodire, znakove njegove pažljive brige nad svakim od nas. Naša pozornost je često zaokupljena problemima i poteškoćama i ponekad jedva imamo snage vidjeti mnoge dobre lijepe stvari koje dolaze od Boga. Advent je vrijeme u kojem bismo češće trebali razmatrati kako nas je štitio, vodio i pomagao tijekom cijelog našeg života; zahvaliti mu za sve što je za nas učinio i nastavlja činiti.

Budemo li budni i pažljivi, uočavajući Božju ljubav u svakodnevnim malim stvarima, naše će srce biti prepuno djelima zahvaljivanja. Zahvalnost za dobre stvari koje nam je Bog učinio pomaže nam također i u mračnim vremenima poteškoća, problema, bolesti i patnje. "Radost evangelizacije", napisao je Papa, "uvijek proizlazi iz zahvalnosti: to je milost koju neprestano moramo

unaprjeđivati."[6] Advent je vrijeme koje nas poziva da zadržimo, takoreći, unutarnji dnevnik Božje ljubavi za nas. "Zamišljam", rekao je sveti Josemaría, "da ćeš ti, poput mene, zahvaliti Gospodinu. Također znam da ćeš, bez lažne skromnosti, biti još više svjestan da ništa od ovog nisi sam zaslužio."[7]

Bog dolazi

Dominus veniet![8] Bog dolazi! Ovaj kratki uzvik otvara vrijeme Adventa i na poseban način je prisutan tijekom ovih četiriju tjedana i tijekom cijele liturgijske godine. Bog dolazi! Nije samo da je Bog došao u prošlosti, niti jednostavna obavijest da će Bog doći u budućnosti. To je nešto što se zaista događa; događa se sada i nastavit će se događati dok vrijeme prolazi. U svakom trenutku "Bog dolazi"; u svakom trenutku povijesti, naš Gospodin kaže: moj Otac još uvijek radi i ja radim.[9]

Advent nas poziva da postanemo svjesni ove istine i da u skladu s njom i postupamo. *Sada je pravo vrijeme za buđenje iz sna. Bdijte cijelo vrijeme. Ono što kažem vama, kažem svima: bdijte.*[10] Ovi pozivi iz Svetog pisma u čitanjima prve nedjelje Adventa podsjećaju nas na stalne dolaske, *adventus* našega Gospodina. Ne jučer, ne sutra, nego danas. Bog nije samo na nebu, nezainteresiran za nas i našu povijest. On je zaista Bog koji dolazi. Pomno razmišljanje o tekstovima liturgije Adventa pomaže nam u pripremi kako ne bismo propustili njegovu prisutnost.

Za Crkvene oce, Božje "dolaženje" - stalno i dio Njegovog bića - koncentrirano je u dva glavna Kristova dolaska: njegovom Utjelovljenju i njegovom slavnom dolasku na kraju vremena.[11] Advent se nalazi između ove dvije točke. Prvi dani ukazuju na očekivanje Kristovog ponovnog

dolaska na kraju vremena. I dok se Božić približava, sjećanje na događaj u Betlehemu, koji je donio puninu vremena, postaje stvarniji. "Zbog tih dvaju razloga Advent je vrijeme izrazite pobožnosti i radosnog iščekivanja."[12]

Prvi predgovor Adventa kombinira ovu dvostruku temu: "Prvorodenac je preuzeo niskost ljudske naravi, tako ispunio plan koji je davno stvorio i otvorio nam put vječnog spasenja da kad ponovno dođe u slavi i veličanstvu i kad se sve napokon ispuni kako je pisano, mi koji čekamo na taj dan možemo zadobiti dano obećanje kojem se sada usudimo nadati."[13]

Dani čekanja i nade

Temeljno obilježje Adventa je, dakle, čekanje; ali da se to čekanje dolaska našeg Gospodina pretvori u nadu. Iskustvo nam pokazuje da idemo kroz život čekajući i nadajući se.

Kada smo djeca, želimo odrasti; kao mladići i žene čekamo u nadi da ćemo pronaći veliku ljubav koja će nas ispuniti; kad smo odrasli, nadamo se profesionalnom ispunjenju, razini uspjeha koja će oblikovati ostatak našeg života; kada ostarimo, nadamo se zasluženom odmoru. Ipak, kada se te želje ispune ili ne ispune, shvaćamo da stvar kojoj smo se nadali nije dovoljna. Trebamo nadu koja nadilazi ono što možemo zamisliti, koja će nas iznenaditi. I tako, iako imamo velike ili male nade koje nas drže od dana do dana, bez najveće nade od svih, rođene iz ljubavi koju je Duh Sveti stavio u naša srca[14], sve ostalo je nedovoljno.

Vrijeme Adventa nas potiče da se zapitamo: Čemu se nadamo? Od čega se sastoji naša nada? Odnosno da uronimo dublje: koji smisao ima moj sadašnji život, moje danas i sada? "Ako vrijeme nije ispunjeno na način

da sadašnjost ima smisao", kaže Benedikt XVI., "očekivanje postaje nepodnošljivo; ako netko nešto očekuje, ali to u određenom trenutku ne dobije, odnosno, ako sadašnjost ostane isprazna, svaki trenutak koji prođe postaje iznimno dug i čekanje postane preteško jer budućnost ostaje potpuno neizvjesna. S druge strane, kada je vrijeme prožeto smislom i u svakom trenutku vidimo nešto osobito i vrijedno, onda radost iščekivanja čini sadašnjost dragocjenom." [15]

Kolijevka za našeg Boga

Naša sadašnjost ima značenje, jer se Mesija, očekivan stoljećima, rađa u Betlehemu. Zajedno s Marijom i Josipom i uz pomoć naših Anđela čuvara, dočekujemo Ga s novim uzbuđenjem. Po dolasku među nas Krist nam daje dar svoje ljubavi i spasenja. Za kršćane nada je ispunjena sigurnošću: naš Gospodin

je prisutan tijekom cijelog našeg života, u našem radu, u našem svakodnevnim brigama; On nas prati cijelo vrijeme i jednog će dana obrisati naše suze. Jednog dana, ne tako daleko, sve će naći ispunjenje u Božjem kraljevstvu, kraljevstvu pravde i mira. "Vrijeme Adventa... obnavlja ovaj horizont nade, nadu koja ne razočarava, jer je utemeljena na Božjoj Riječi. Nada koja ne razočarava, samo zato što Gospodin nikada ne razočarava!"[16]

Advent je vrijeme prisutnosti i iščekivanja onog što je vječno; i vrijeme radosti, intimne radosti koju nitko ne može oduzeti. *Ponovno ću vas vidjeti*, Isus je obećao svojim učenicima, *i vaša će se srca radovati i nitko vam vašu radost oduzeti neće.*

[17] Radost iščekivanja je dubok kršćanski stav koji možemo vidjeti u našoj blaženoj Gospi: od trenutka Navještenja "Djevica Majka čeznula je s ljubavlju iznad svake ljubavi"[18]

za dolaskom svoga Sina, Krista Isusa. Marija nas uči da čekamo mirna srca dolazak Gospodina i dok se u nutrini pripremamo za taj susret, radosno pokušavamo "izraditi kolijevku za našeg Boga u našim srcima".[19]

[1] Cf. Mt 25: 1ff.

[2] Cf. I Thess 5:23.

[3] Krist je u prolazu, br. 144.

[4] Put, br. 267.

[5] Ulazna Antifona, prva nedjelja Adventa; usp Ps 24 [25]: 1-2.

[6] Papa Franjo, Apostolska pobudnica *Evangelii Gaudium*, 24. studenog 2013., br. 13.

[7] Krist je u prolazu, br. 1.

[8] Rimski misal, utorak u tjednima 1-3 Adventa, ulazna antifona. Usp Zech 14: 5.

[9] Iv 5,17.

[10] Rim 13:11; Lk 21,36; Mk 13,37.

[11] Cf. Sveto Ćiril od Jeruzalema, Kateheza 15: 1 (2. čitanje Ureda za čitanja prve nedjelje Adventa).

[12] Rimski kalendar, Univerzalne norme za liturgijsku godinu, br. 39.

[13] Rimski misal, prvi predgovor Adventa.

[14] Cf. Rim 5,5.

[15] Benedikt XVI., Homilija, večeri prve nedjelje Adventa, 28. studenog 2009.

[16] Papa Franjo, Angelus, 1. prosinca 2013.

[17] Iv 16,22.

[18] Rimski misal, drugi predgovor Adventa.

[19] Sveti Josemaría bilješke iz meditacija, 25. prosinca 1973. (AGP, Library, P09, p. 199).

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/hr-hr/article/advent-dosasce-priprema-za-dolazak-gospodina-2/> (27.03.2025.)